

BU DO KA

BUDOKA-LEHDEN ensimmäisestä numerosta tuli kuluneeksi 25 vuotta. Se on pitkä aika.

Olen erittäin iloinen, että lehteä edelleen kustannetaan ja kehitetään. Tästä kiitos Peter Schildille.

Perustaessani lehden, elettiin aivan erilaisia aikoja. 1980-luvun alkupuolella koko Suomen ”budo-elämä” oli varsin eriytynyttä ja omiin kuppikuntiinsa jakautunutta.

Mutta kuinka kaikki alkoi...

Olin nuorukaisena vuosina 1978 ja 1979 töissä U.S.A:ssa. Siellä tutustuin Kenpo Karateen, jota harjoittelinkin melkein vuoden. Ennen harjoituksia lueskelin, tai oikeammin katselin karatelehtiä, jollaisia en koskaan ennen ollut nähnyt.

Nuoremmille lukijoille kerrottakoon, että vielä 1970-luvulla mm. Bruce Leen filmit olivat meillä ”laittomia”. Siihen aikaan ne olivat verrattavissa pornofilmeihin. Mitään itämaisiiin kamppailu-

lajeihin viittaavaakaan ei ollut yleisesti myynnissä. Varsinkaan filmejä.

Niitä salakuljetettiin mm. Ruotsista. Itselläniikin on vielä yksi Bruce Leen Ruotsista salakuljetettu kaitafilmi jäljellä.

Suomeen palattuani etsin karatea harjoittelevia henkilöitä, silloin löysin **Hannu Helmisen** ja aloimme harjoitella Shotokan karatea **Risto Kiiskilän** johdolla. Vuosi pari vierähti ja totesin miten tulehtuneita eri lajien / tyylisuuntien välit olivat. Karatessakin oli ainakin kolme lajiliittoa. Svul:n alaiset lajiliitot kuten judo- ja karate-liitto julkaisivat omaa jäsenlehteään. Judo-liiton IPPON-lehti varmasti vanhin niistä. Lehtien palstoille oli kuitenkin liittoihin kuulumattomien vaikea saada palstatilaa.

Eli käytännössä meiltä puuttui puolueeton foorumi.

Vuonna 1982...

...perustin lehden ja nimesin sen BUDOKA-lehdeksi. Toiminta-ajatuksena oli olla puolueeton ja sitoutumaton budolajien kannattaja. Nuorena ja naivina ajatus tuntui erinomaiselta.

25
vuotta

... JA NÄIN
KAIKKI
ALKOI...

ETSIMME!
 MYYNTIHENKISTÄ AVUSTAJAA
 TOIMITTAMAAN JA MARKKINOIMAAN
BUDOKAA
 JOS OLET KIINNOSTUNUT, OLET ALAN
 HARRASTAJA JA OMISTAT AJOKORTTIN
 OTA YHTEYS:
 HEINOLA-KUSTANNUS KY
 PETRI MUSSALO
 KAUPPAKATU 10-12
 18100 HEINOLA TO
 Puh. 970-57301

Budokan mainos 1/1983

Ensimmäistä lehteä tehdessäni huomasin, miten vaikeaa oli saada kannatusta lehdelle. Myös ”omat koirat purivat”. Tein kuukausia töitä, ja yritin markkinoida lehteä käymällä saleilla ja kilpailuissa.

Muistan erään tapahtuman, joka hyvin kuvaa sen aikaista ajattelua. Menin Helsingin urheilutalolle tekemään juttua karateliiton kilpailuista. Esittelin itseni ja lehden liiton väelle. Sain hymähdyksiä, en haastatteluja, sainpa vielä terveiset: ”emme tarvitse, emmekä suosittelle lehteäsi”.

Tästä viisastuneena en itse mennyt judon SM-kilpailuihin 1983 vaan minua auttoi judoka **Raimo Sarkkinen** tekemällä jutun kisoista. Yhtään tilausta emme saaneet.

Karateliiton SM-kilpailuissa syksyllä 1983 ei mikään ollut muuttunut, mutta sain kilpailujen jälkeen kuvia ottelijoista tarttumalla heitä hihasta. Totta kai nuoret miehet halusivat ”nimen ja kuvan lehteen”.

Ensimmäisien kahden numeron tilauskanta ja myynti oli n. 150 lehteä. Kuten arvata saattaa lehti tuotti taloudellista tappiota alusta lähtien.

Keväällä 1983...

...tapahtui kaksi merkittävää asiaa. Tapasin **Ipo Jalamon** ja **Auvo Niinikedon**. Ilpo alkoi avustaa minua ja

lehteäni kirjoittamalla asiantuntevia artikkeleita ja samalla kannustaen minua eteenpäin. Ilpon panos sekä lehden-, että henkilökohtaiselta kannalta ni oli todella suuri.

Auvo esitteli minulle Helsingissä toimivia saleja ja henkilöitä, kannustaan jatkamaan. Molemmat herrat ovat legendoja ja Suomen ehdottomia pioneereja budo-lajien saralla, joita arvostan suuresti.

1970- ja 1980-luvuilla lajeja harrastettiin lähes täysin koulujen ym. voimistelusaleissa. Jalamon ja Niinikedon omat salit olivat poikkeuksia. Oli kyllä muitakin.

Ilpo ja Auvo myös kehottivat harrastajia tilaamaan lehteä. Tilaajamäärä nousikin lyhyessä ajassa n. 400–500 tilaajaan. Seuraavaksi ja isoksi avuksi ilmaantuivat **Jarmo Österman** ja **Timo Klemola**. Ei voi myöskään unohtaa **Leif Baggea**.

Lehdellä oli nyt toimiva avustajakunta ja jälkeinpäin voin sanoa, että artikkelit joita teimme tuolloin, ovat edelleen hyviä, täyttää asiaa ja ne voitaisiin julkaista uudelleenkin.

Toivonkin, että lukijat etsivät käsiinsä 1983–1986 lehtiä, artikkelit olivat monipuolisia ja niistä löytyy melkoinen määrä haastatteluja huippuvalmentajista.

Parasta lehden teossa oli saada tavata persoonallisuuksia, huippuosajia, ja hienoja ihmisiä. Lehti ei kuitenkaan saanut laajempaa suosiota Suomen karateliiton alaisilta seuroilta.

Kävin tapaamassa mm. silloista liiton puheenjohtajaa **Kari Kuulaa**. Tapaminen oli asiallinen, mutta kylmä. Luullakseni Kuula ei henkilökohtaisesti halunnut mitenkään vaikuttaa myönteisesti lehden kehitykseen. Kutsuin vielä

liiton silloisia vaikuttajia **Kim Isaksonia**, **Kaj Vikbergiä** ja **Timo Viialaa** puhumaan asioista epävirallisesti. Ilta oli mukava ja kaverit reiluja. Minä nukahdin mutta herrat jatkoivat nuotiolla aamuun asti. Tämän tapaamisemme jälkeen aloimme saada kirjoituksia liitossa vaikuttaneilta henkilöiltä, kuten **Timo Vuojolahdelta**.

Vuonna 1984...

... saatiin pientä lisäpotkua, kun toimittaja **Ilkka Kosonen** avusti lehteä jonkin aikaa. Puolessa välissä vuotta sain myös BUDOKA-lehden R-kioski myyntiin. Lehden levikki oli tuolloin n. 1300 kpl. R-Kioskilla myynti kuitenkin maksoi enemmän kuin sieltä saimme.

Lehti kuitenkin ilmestyi, ei aina ajallaan mutta kaikille tilaajille. Kävipä joskus niinkin, että painosmäärä oli ilmoitettu väärin ja lehdet loppuivat kun tilaukset oli postitettu. Ei jäänyt arkistokappaleita eikä näytelehtiä. Ilman jäävät myös avustajat. Itseltänikin puuttuu muutamia numeroita.

Vuoden 1985...

...ensimmäiseen numeroon tein jutun Auvosta. Tuli kiitosta ja paljon pyyhkeitä.

Mutta vuosi alkoi hyvin. Tilaajia oli enemmän kuin koskaan, noin 1200. Lehti sai enemmän julkisuutta ja arvostusta. Samana vuonna Timo Klemola kertoi minulle halustaan kirjoittaa kirja. Hän oli hyvin epävarma mahdollisuuksista saada se julkaistuksi. Aloin kannustamaan Timoa ja lupasin kustantaa kirjan, ja niin siitä tuli totta.

1985 syksyllä lähes samanlainen tilanne tuli esiin Ilpon Jalamon kanssa. Mutta kirja syntyi.

Saman vuoden aikana alkoi työtä ja projekteja olla liikaa ja vanha sanonta ”too many rabbits kills the hunter” kävi toteen. Oli tehtävä päätöksiä lehden jatkumisen suhteen.

1986 Tutustuin lehden nykyiseen kustantajaan **Peter Schildiin** ja löysimme sopivan ratkaisun lehden jatkumiseksi.

Peter on tehnyt hyvää ja sinnikästä työtä, ja toivotan onnea sekä menestystä Budoka-lehdelle ja sen kaikille lukijoille.

Lopuksi haluan vielä kiittää kaikkia niitä henkilöitä, jotka auttoivat ja olivat mukana tekemässä lehteä.

Terveisin

Petri Mussalo,

päätoimittaja vuosina 1983–1986

Suomalaiset valmistautuivat Taekwon Do:n MM-kilpailuihin vuonna 1983.

Budoka nro 5/1983

